

JARNÍ PRAŽDNINY

27.2. PÁTEK

My starší jsme se rozhodli, že připravíme pro kluky na sobotu hru, takže jsme ~~sešli~~ odjízdi už v pátek. Nejprve jsme navolali Skonzo a Cibáňovi, abychom jim sdělili, "telegram", že pojedeme sami, a že mají vystoupit v Mirošovicích.

Totom jsme dlouho čekali na Smiška, takže jsme vyjeli až vlakem ve 22.00.

Jelikož jsme chtěli blyšky pořádně prohnat, volili jsme velmi dlouhou trasu, takže jsme došli na chatu asi v 5.00 ráno.

28.2. SOBOTA

Dřívě jsme si nepospali, neboť jsme vstávali v 8 hodin, abychom šli nakoupit. Při cestě do Čerčan jsme potkali Roberta, který přijel dřívějším vlakem. Po nákupu jsme opět vlehli a dospávali se dnešní noc. Těšili jsme se na to, jak budeme celý den

CHATA

lenořit, protože kluky jsme očekávali nejteřív
večer. Situace se však vyvinula poněkud jinak,
ani v 11 hodin přišel Chrostík, kterému ušel
vlak, takže přijel pozdějším. To nás nemohlo
vytrhnout z našeho povalování, ba naopak,
byl tu aspoň někdo, kdo špil, připravoval
píši ~~atd~~ a vykonával jiné funkce, které byly
nezbytné, abychom se nemuseli ani hnout.
Kolem poledne však přišli kluci a tvrdili,
že nemohli najít první dopis. Vyřešili jsme
to tak, že jsme je poslali šmahem zpátky,
Chrostík šel tentokrát s nimi. Mysleli jsme
si, že teď už budeme mít klid dlouho
do noci, protože kluci měli celou trasu seprve
před sebou. Vrátili se však už brzy večer,
neboť 2. dopis nic našli, ale nerozluštili.
To už jsme je zpátky neposlali, stejně už
našlapali aspoň 20 km.
Večer jsme hráli a spivali, také rozdělili
služby a provedli sabryellení.

1.3. NEDELE

Ráno vstáváme asi v 7³⁰ a vydatně se rozsvíjíme. Potom jsme pomidali a odebrali se na hřiště. Zde jsme hráli nejprve fotbalík, což nebylo nezajímavé, neboť hřiště je pokryto vrstvou nesvrážděného sněhu. Asi kolem jedenácté přijeli Zlvy. Do hry tedy přibyl Zlato a Karul. Po několika krásných záležitostech Zlato jsme rozhodli, že raději fotbalu zanecháme a začali jsme hrát krou, kterou jsme přikřtili na „Prasnice“. Tato hra se stala záhy oblíbenou, takže jsme ji hráli až do oběda, což nebylo tak krátce, jak by se mohlo zdát, protože službu měli Chrostík a Fanda, takže oběd byl až kolem třetí. Zato jsme se vydatně napráskli (byla níčkovi o knedlíkem), takže jsme byli nuceni vyhledáti polední klid. Odpoledne jsme šli do čerčan a potom do kina na film Všichni, přichni. Málem jsem mladší kluby nepustili, protože film byl kyodivně nepřístupný ale protože pionýři můžou všedno, oblékli jsme film nabonec všichni.

2.3. PONDĚLÍ

Ani dnes nechybí nosovička. Službu mají Krocán a Cikán. Popoledne se věnujeme řešání a škrábání dříví, protože naše základy topiva se sení. Kolem poledne odjíždí Guma a Vít do Bravy. Odpoledne probíhá na kůstce máx v „posemním kokeji“. V posemním kokeji se však má polečivý pouze název, protože se hraje kolem s velkým míčem, takže pro udržení rychlosti míče je nutno každně se napřáhnout, takže si každý snadno domyslí co se stane, když se někdo ~~se~~ šepí místo do míče do něčí nohy.

3.3. ÚTERÝ

V noci přijel Guma a Vít autem, neboť přivezli lednici. Ráno jsme sedly jeli na nákup novějším Octavia Combi.

Z volantu jsme pustili Roberta, takže se byla jízdou smetli. Po příjezdu všichni vstoupili od auta a děkovali bobu, že jízdou přišli. Potom jsme šli na Hláseku. Robert šel už slavení, protože odjíždí domů. Na Hlásece se klua rozdělili do dvojic a podnikli cestu na druhou stranu údolí, odkud vysílali ~~Mor~~ Gumoři Morreovskou své jméno. Špatky jsme šli

po trati a posom podél řeky.

za Čtyřkolama jsme objevili koupaličku do vody. Koupat se nikomu nechtělo, ale přesto jsme se hecovali, abychom se zkoupli. Nakonec však byli všichni měkci a dokonce Juny se nikoto nekoupal. Po příchodu uvařili víš a Glosa oběd a po obědi jsme si ~~na~~ to rozdali s oddílem Rajčete v potměším kokeji. Byl to velkolepý mač, který šwal tři hodiny. Glosa mužster:

Výběr města: Rajče - Glaso - Karel - Honza - Toňa
Sk. Hložovičky Lábrák: Juma - Procam - Chriotik - Fanda - Libáň
Po tříhodinovém maratónu vyhrál výběr města těsně 15:14.

Celý večer probíhalo s velkou radostí, protože se hrálo na rozhrádkém městu.
Večer jsme hráli nůvický

4.3. STŘEDA

Ráno probíhalo velké myš, na které se všichni „příšerně těnili“. Velkou náladu podporoval „vydatný“ děst se sněhem. Pro nepříznivý počasí jsme dopoledne králi nemičky. Kasom odjížděl Gumu a jsem do braly. Při cestě mu sebrali techničák, takže přijel večer v bujně náladě. Přivezl s sebou další dva členy oddílu: Mielalca a pra Kubu.

5.3. ČTVRTEK

Na dnešní den je plánován celodenní výlet na Blaník. Nejprve odjíždíme vlakem do Vlašimí a odtamtud jeme dál pěšky. Cesta probíhá ve veselé náladě, neboť cesta je kluska a každou chvíli se někdo marně hledá rovnováhu. Pod Blaníkem rozdělává sušba oheň a opékáme si brvity. Posom pokračujeme až k rozklesně, která je přirozeně přes činnu zastavení. Rozkličíme se soly pouze u okolních skalních. Násno podotk-
nout, že ani skaliny nejsou rovna máto kloisavé. Zpátky se oděbíráme po červené značce a směřem k Benešovu. Posléze zjišťujeme, že nejbližší vel. stanice je vlastně ještě velmi daleko. Posupně všechny opoušt' humor, protože pusujeme a cesta nemá konca. Na zastávku Štorkačelka

dovládáme značně zmoženi již za značné
smry. Při vší snivě máme však štěstí,
protože jede vlak asi za 5 minut.
V čerčanech čeká přípoj směrem na
Ponči a tak jsme se rozhodli, že
pojídeme a opustíme vlak ~~na~~ u přejezdu,
kde jede brokem. Vše však dopadlo
nakonec jinak. Vlak totiž vůbec nejel
brokem, takže ho opustil jenom Fanda.
Ostatní šli z Ponči pěšky.

6.3. PÁTEK

Ráno se odvíráme opět do úřadu doplňují
zálohy pro naše skladové záločky. Po ná-
kupu potravin doplňujeme ještě zálohy
dříví. Dovážíme nad křištěm obrovský
suchý strom, takže se práce protáhne až
do oběda. Odpoledne je v lese azimutáček
a večer krajeme na křišti fošbálek.
Práce se protáhne až do úplné smry.
Před spaním ještě trochu kříváme,
neboť přijíždějí Smíšek a Kuban.

7.3. SOBOTA

Celí dnešní dopoledne budeme v Póru
na křišti. Nejprve hrájeme s místními
podbálek, potom trochu lasujeme a
bíváme, přičemž někdy hrájí špačky.
Nakonec vymyslíme novou hru -
- něco mezi špačky, kámen a hrou
na babu. To se to kře se jdeme
podívat do Póru na nádraží, odtá
nám nejede vlak. Díváme se, že jede
až ani sa kolidu. Přirodně jsme chtěli
přestat na nádraží, ale naše hra, na
kralé" se nelíbila jakémusi pánovi v ná-
dražní budově, takže nás "milá" vykáral.
Odebrali jsme se tedy opět na křišti,
takže nám vlak nakonec ujel.

Do vydatném obilí jsme připravili stopo-
vací hru. Pisko Kuba je však opovrh
od veškerých stopovacích vlastností,
takže nás našel jediné Cibón, který
opustil ostatní kluky a vydal se vlastní
směrem. To našim příchodem do chaty
tu ještě nikdo nebyl, takže se situace
obrátila a my jsme začali stopovat
kluky. Papír jsme však nikdy neobrátili,
takže jsme se vrátili. To už byli ně-
kteří jedinci v chatě. Nakonec jsme
se stali všichni. V noci ještě proběhla
krátká hra podle výsledků.

8.3. NEDELE

Dnes ~~je~~ si kluci rozakovali veřejně kuu,
protože ~~se~~ v cíli byly rozházeny
papírky, představující zlato, a ty jsme
přice v lese nemohli nechat. Po mnohých
vtrasech se jim nakonec podařilo
cil najít a tak prolítal boj o zlato.
Vrátili jsme se kolem poledne a dežďali
sáňky, neboť jsme se rozhodli, že
po nás nie nebyde, takže jsme např.
jedli maslo lžičkami (nebyl už chléb)
a jiné pochoutky. Také jsme uctěvali
hustou polévku se třech slytků.
Odpoledne jsme uklízeli a pak se
odebrali do Čerčan na nádraží,
odtud vlakem do Bratry, kde jsme
se rozestli do svých domovů.